Szegedi Egyetem

Elkészült!

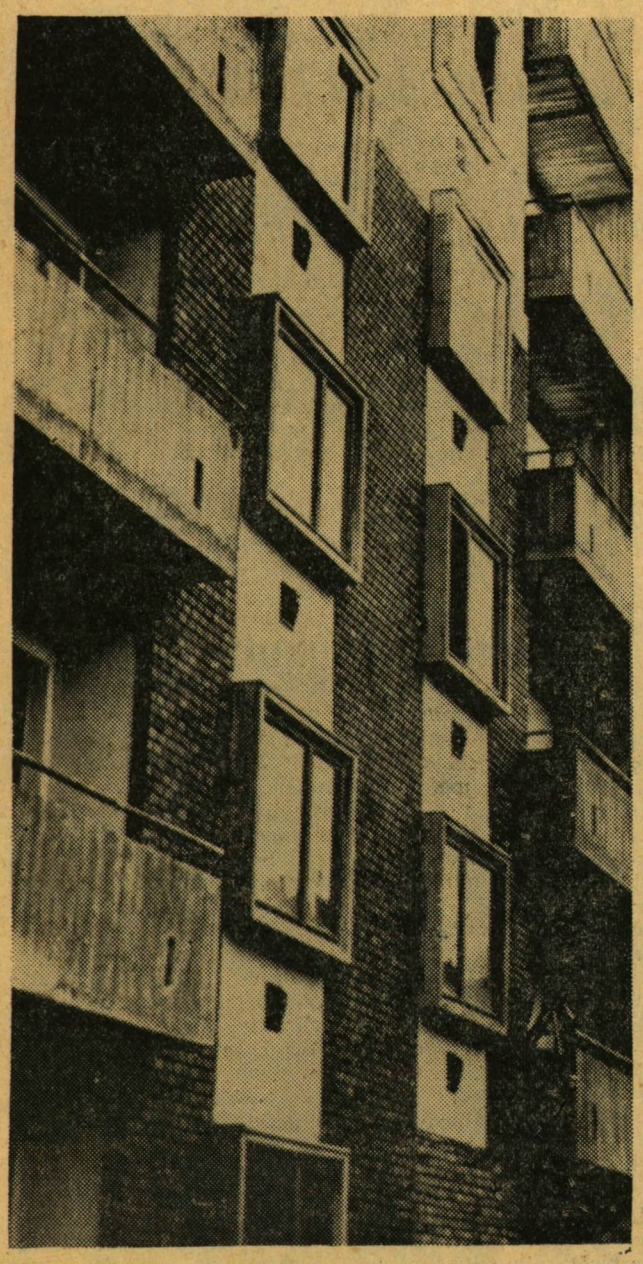

Falak, erkélyek, ablakok... Elkészült az egyetemi KISZ-társasházépítési akció I. ütemének két épülete. Beköltözés november 25-én!

November 1-én megkezdődött az egyetemek KISZ-társasházépítés akciója első ütemében épülő lakások két épületének: a „D" és „C" épületnek a műszaki átadása. Összesen 44 lakást adnak át, 2 és fél, illetve 3 és fél szobás lakásokat. A beköltözés a műszaki átadást követő utólagos javítások miatt előreláthatóan november 20—30 között válik lehetségessé az új lakástulajdonosok számára.

Ugyanebben az időben várható az „A" és „B" épületek 42 lakásának műszaki átadása, amelyekbe még karácsony előtt beköltözhetnek majd a lakók. Az egyik épület falán emléktábla is megörökíti majd e sikeres társadalmi összefogás, a KISZ e nagyhatású akciója emlékét.

A második ütemben felépülő 10 emeletes lakóház, amelyben 108 lakás mellett helyet kap majd három üzlet is, területkialakító munkái befejeződtek. Az alapozás azonban csak jövő év márciusa elején, a téli hideg enyhülése után kezdődik meg. A második ütem lakásai a tervek szerint 1969 végére épülnek fel.

A társasházépítési akció intéző bizottsága közölte, hogy az építési kölcsönöket szabályozó 8/1967 sz. PM. rendeletben foglalt módosítások anyagi kihatásai nem veszélyeztetik a lakásépítési akció sorsát, és az 1 főre jutó költségek szempontjából — mint ezt kiszámolták — sem jelentenek teljesíthetetlen anyagi feltételeket.

Folynak egyébként a tárgyalások egy újabb III. ütem esetleges beindításáról is. A helykijelölés szempontjából elsősorban a rossz állapotú, lakhatóságú és városrendezési szempontból is kifogásolható Bécsi körút 33.—33/a.—35. számú házak és ezek belsőségének felszámolása került szóba. Valószínű, hogy a III. ütem területét az így szabaddá tehető telkeken jelöli ki majd az illetékes tanácsi szerv.

Nevelés és gazdálkodás

A SZEAC vezetőségválasztó küldött-közgyűléséről

A Szegedi Egyetemi Atlétikai Club elnöksége október 16-ra hívta össze a sportkör *1967. évi vezetőségválasztó küldöttközgyűlését.* Az egyetemi könyvtár olvasótermében gyűltek össze a szakosztályok képviselői, hogy megvitassák a beszámolási időszak eseményeit, eredményeit, hiányosságait.

A küldött-közgyűlésen megjelent *Kozmanovics* Endre, az MTS országos tanácsának osztályvezetője, *Ozwald* Imre, a városi pártbizottság munkatársa, *Mari* Kálmán, az MTS Csongrád megyei tanácsának elnöke, s a társadalmi és politikai szervezetek több más képviselője.

Dr. *Antalffy* György sportköri elnök megnyitója után az elnökség elfoglalta helyét, majd dr. *Bérczi* Imre, a sportkör elnökhelyettese tartotta meg a vezetőség beszámolóját.

A beszámoló foglalkozott a vezetés kérdéseivel, más szervekkel való kapcsolattal, az erkölcsi-politikai nevelőmunka hatékonyságával, az agitációs és propaganda tevékenységgel, a minőségi és a tömegsport helyzetével, a létesítmények kérdésével, pénzügyi és gazdálkodási problémákkal. A beszámolót a hűvös tárgyilagosság, a szélsőséges vélemény és ítéletalkotástól való tartózkodás, elemzőkészség, összefüggések keresésének igénye jellemezte — általában. Kiemelte, hogy az elnökség végrehajtotta azokat a határozatokat, amelyeket a legutóbbi küldött-értekezlet hozott. A szervezeti elemzés egyik lényeges vontkozásáról, a szakosztályok munkájáról dr. Bérczi Imre a következőket mondta: „Szervezett szakosztályi életről, jó szakosztályvezetőségi munkáról számolhatunk be az atlétika, evezős, kajakkenu. labdarúgó, úszó-vízilabda, tenisz és természetjáró szakosztályok vonatkozásában a kollektív szellem, a kollektív vezetés kihatással volt eredményeikre is. Ezen túlmenően azonban egyes szakosztályainknál egy vagy két sportember végzi az irányítást, s energiájukat szétforgácsolva, olyan munkák elvégzésére is vállalkoznak, ami sokszor nem volna feladatuk." A neveléssel kapcsolatos sportköri tevékenység elemzése kapcsán a beszámoló felhívta a figyelmet az áldozatkészség, a klubszeretet és a klubhűség kialakításának fontosságára. Nagyon hasznos dolog az iskolákkal és a szülői házzal való jó kapcsolatnak a megteremtése. Példamutató, hogy *Dávid* Szaniszla, a labdarúgó szakosztály aktivistája felkeresi a sportoló gyerekek szüleit és tanárait.

A beszámolási időszakban alakult meg az agitációs és propaganda bizottság *Papp* Károly vezetésével. Munkájukat máris siker koronázta. Elsősorban a sajtóval kialakított együttműködés bizonyítja lelkes igyekezetüket. Az utóbbi időben nőtt a sportkör taglétszáma is. 1093-ról 1349-re emelkedett.

A továbbiakban az egyes szakosztályok sportbeli eredményeit elemezte az elnökségi beszámoló. Legnagyobb elismeréssel a labdarúgókról szólt, akik visszakerültek az NB I-be. A férfi kosárlabdacsapat szereplésében tükröződnek leginkább azok a hiányosságok, amelyek egy-két szakosztályt kivéve majdnem mindenütt fellelhetők: az utánpótlás rendszertelen nevelése, a kiöregedés és a friss erőkkel való feltöltés folyamatosságának hiánya. A gazdasági és pénzügyi problémák elemzéséből idézzük a következő sorokat: „Felmerül a kérdés: Vajon kimaradhat-e az új gazdasági mechanizmus hatásköréből a sport? Határozott a válasz: nem, mert ezen a területen is folyik gazdálkodás, s itt is figyelembe kell venni, sőt a gyakorlatban kell alkalmazni az új módszereket. Elsősorban arra fordítjuk a figyelmet, azon gondolkodunk, mit is kell tennünk, hogy egyesületünk a célkitűzéseknek megfelelően minél több bevételhez jusson. Az állami támogatás mértéke előreláthatóan nem emelkedik, tagdíj és rendezvénybevételi forrásainkat kell növelnünk.

Elsősorban a közönség érdeklődését lekötő szakosztályaink, döntően a labdarúgók eredményeit kell úgy fokozni, hogy az érdeklődés még nagyobb legyen."

A beszámoló többször is kitért arra, hogy a SZEAC több sportágában a várost is képviseli, ezért szorosan együtt kell működnie a különféle sportszervekkel, más sportkörökkel és viszont.

Az elmúlt két év munkájának értékelése utáni vitában nyolcan szóltak hozzá. *Lakó* Ferenc a labdarúgócsapat helytállására hívta fel a figyelmet. Jó szeplésüket az teszi különösen értékessé, hogy a csapat vezetői és játékosai a bajnoki év során sohasem sértették meg a fair play szabályait. *Kozmanovics* Endre az MTS országos tanácsának üdvözletét tolmácsolta, s a SZEAC és a város egyéb sportkörei, sportolói még szorosabb kapcsolatának kialakítására hívta fel a figyelmet. *Hevér* László a tömegsport fejlesztésének fontosságáról beszélt. Felszólalt még dr. *Pálfy* Gyula, *Soós* István, *Orosz* Sándor, dr. *Horváth* Imre és *Ritter* József.

A vita után került sor a határozati javaslat elfogadására, amely többek között azt is tartalmazza, hogy a SZEAC elnökségének hivatalból tagja az egyetemi testnevelési tanszéki csoport vezetője, s a két egyetem mindenkori KISZ-sportfelelőse.

Végül a küldött-közgyűlés megválasztotta az elnökséget, a városi értekezlet küldötteit, s a számvizsgáló bizottság tagjait. Az elnökség: dr. *Antalffy* György, dr. *Márta* Ferenc, dr. *Tóth* Károly, dr. *Kemenes* Béla, dr. *Bérczi* Imre, dr. *Nagy* Lajos, *Papp* Károly, *Tóth* László, dr. *Herczegh* Ferenc, dr. *Deák* Ferenc, dr. *Varga* János, *Hevér* László, *Jeremiás* Attila, *Tari* János, dr. *Simon* László, dr. *Szontágh* Ferenc, dr. *Katona* András. A sportkör elnöke: dr. *Antalffy* György, elnökhelyettese: dr. *Bérczi* Imre.

Farkas István

Búcsú húsz évtől

HÚSZ ÉV az ifjúsági mozgalomban. Nem kis idő. Húsz évig fiatalnak maradni: gondok és megújuló nehézségek közepette — ez hatalmas energiát kíván. Nagy Antal adjunktus a főiskola KISZ titkára nem kevesebb mint négy ifjúsági szervezetben dolgozott ez alatt a húsz év alatt.

1947 októberében lépett Csongrádon az EPOSZ tagjai közé. Szívesen emlékszik vissza erre az időre: a székházra, ahol együtt töltötték minden szabad idejüket, s volt lehetőségük politikai kulturális vagy akár sportmunkát végezni. 1949-től Budapesten a SZIT tagja, majd 1951-től a DISZ-é.

Mindegyik szervezetben végigjárta a legjobban munkálkodók útját: alapszervezeti vezetőségi tagtól a titkárságig. A KISZ-ben is. 1957-ben lépett a szervezetbe. Szolnokon két évig volt tanácsadó tanár, Csongrádon a KISZ bizottság egyik reszortosa. A Tanárképző Főiskolán 1964—66 között volt a KISZ VB titkára, majd egyéves megszakítás után ebben az évben ismét őt választották meg titkárnak.

— Most, húsz év után búcsúzik az ifjúsági szervezettől. De egészen elbúcsúzik-e?

— Egyenlőre tagja maradok a VB-nek reszortnélküli tanácsadó. Az az igazság, hogy mint a pártvezetőség agitproposához, eddig is hozzám tartozott a KISZ munka, de ilyen minőségemben nem tudtam vele foglalkozni. Most erre is alkalmam lesz. Arra is, hogy aspirantúrára jelentkezzem, hogy szakomban jobban elmélyüljek, hogy tudományos szinten műveljek bizonyos területeket.

— Húsz év távlatából melyik időben végzett munkájára tekint vissza legszívesebben?

— Én mindkét szervezetben teljes értékű munkát kívántam végezni. Mégis ma sokszor az az érzésem, hogy az a lelkesedés nagyobb volt. Vagy talán: más. Ahogy az ember távolodik az általa vezetett korosztálytól, akármennyire is igyekszik közel maradni, már nem sikerülhet egészen. Ha magamévá is teszem problémáikat, azért még nem az enyémek. Nem akarok elszakadni a mozgalomtól, mindig segíteni fogom munkáját. De már csak mint az idősebb mint a tanácsot adó.

S A K K

Rovatvezető: dr. Blahó György

A TITOK NYOMÁBAN

Jubileumi számvetésre serkent a pillanat: a világot megrázkódtató forradalom ünneplő gyermekei és unokái elérzékenyedetten pillantanak vissza a hősi kezdetekre és büszkén tekintik át az azóta létrehozott alkotásokat. Ugyanígy szerte a világon barátaik eszmetársaik, híveik, sőt irigyeik is. A szovjet sakkozás nagy (csupán számbeli nagysága miatt is ismételten megbámult) táborának köztudottan semmi röstellenivalója ebben az ünnepi kavargásban: jogos elégedettséggel — ami sosem tévesztendő össze a megelégedéssel — helyezheti oda a maga eredményeit a nagyobb család ajándékokkal díszített asztalára. A szovjet sakkélet fél évszázad alatt egészen meglepő hűséggel tükrözte annak a társadalomnak szédületes emelkedését, amelyből sarjadt, azzal mindenkor lépést tartva, sőt olykor kicsit meg is előzve: a maga nemében egyedülálló szerepet tölt be és nemcsak a világhegemónia megszerzésére és szilárd kézbentartására volt ereje, hanem olyan felépítményi stílusbravúrokra is, mint a világbajnokok személye: a sztálini érában Botvinnik, Nyikita Szergejevics korában Tal, Koszigin kormányzása idején pedig Petroszján töltötte be képviseletében a trónt. Teljesítményei közt kedvére dúskálhat egy pirosbetűs lapszámra készülődő magamfajta rovatvezető.

De minek?

A szovjet sakkozás diadalútjának summáját ekkora keretbe belegyömöszölni reménytelen, ismerőseinek fölösleges, a tájékozatlanok számára (ha ugyan akad ilyen) hasztalan vállalkozás. Zavarba is hoz ez a mostani alkalom, mint a jó gyereket a karácsony (u. i. csak a rossz fiú képes ilyenkor kevés fáradsággal jónak látszani): lelkes bámulója vagyok a szovjet sakkozásnak a nem kerek számú hétköznapokon is, beszámoltam a forradalmi vihart követő rügyfakadásról (I. évf. 11. szám.), nem szűnök meg hírt adni — a legkülönbözőbb összefüggésekbe ágyazva — teljesítményeiről. Nem lesz talán minden érdekesség nélkül való, ha ezúttal azt vesszük szemügyre: miképpen próbált a külföld, a kívülálló szemlélő a káprázatos szovjet versenysikerek mögött megbúvó titok nyomára jutni.

Kezdetben sehogy. Ahol nincs siker (csak a jószemű szakértők vették észre a bimbózó jövőt), ott nem kell titok után szimatolni. „Az orosz játékosok igen jók, de azért a hírük nagyobb, mint az erejük" — foglalhatta össze lapidárisan az akkori közfelfogást egyik tollforgató mesterünk (M. Sz. 10:29, 1925). Ennek megfelelően tárgyilagosan beszámoltak a hivatalos megbecsülésről és a tömegek közti népszerűségről, amit a sakkozás („a proletariátus kulturális felemelkedésének eszköze") élvezett, a nyilvános helyen űzött szerencsejátékok (kártya) betiltásáról, a kiemelkedő mestereknek létbiztonságot adó anyagi támogatásról. Az óriási — igazi szovjet-orosz méretű — szervező munkát már nem értették és értékelték: H. R. Knickerbocker a New York Evening Post-ban érezhető gúnnyal számolt be a sakkszövetség első 5 éves tervét ismertető Krilenko-beszédről — ugyanazokat a számokat pár év múlva viszont már ámulattal ismételgette a sakkvilág. Igen, ezt a játékot nagyon komolyan vették ott! (A szovjet sakkozás sikereinek kovácsai közül N. B. Krilenko neve kissé feledésbe merült: a sakkszövetség elnöke az első másfél évtizedben, főállamügyész. 1938-ban csattant tarkóján a személyi önkény revolvergolyója, a XX. pártkongresszus után rehabilitálták. 1962-ben jelent meg forradalmár életéről M. Szimonján monográfiája).

Ahogy szaporodtak a diadalok, annál bizarrabbakká váltak a titokfejtő magyarázatok. Voltak, akik a „fantáziával telt, eszményire fogékony" orosz néplélekben (mi mindenre jó ez a fogalom!) keresték a rejtély nyitját, emlékeztetve, hogy már a mezőről időnként szopni hazaszaladó Ilja Muromec is kiváló sakkozó volt a bilinák szerint, mások az éghajlatban. Titokzatos erőt is seidítettek, az ellenfél hipnotizálását (szegény Benkő Pál idegenbe szakadt hazánkfián még a fekete szemüveg sem használt Tal ellen). J. S. Battell pedig óvatosságból megkérdőjelezve bár de igen hosszan feitegeti a Chess Review-ban földi elektromagnetikus és asztrológiai hatások lehetőségét (gyanújának kivált a Botvinnik-Petroszján világbajnoki párosmérkőzés időpontja körüli huza-vona ád tápot).

Érdeklődéssel várom az újabb sikereket és magyarázatokat.

ELHÁRÍTOTT VEZÉRCSEL. F. Duz-Hotyimirszkíj — A. Kotov, Kiev 1938. 1. d4 Hf6 2. Hf3 d5 3. c4 e6 4. Hc3 Hbd7 5. Fg5 Fe7 6. e3 0—0 7. Bc1 c6 8. a3 a6 Az orthodox vezércsel. Vagy 3 évtizeden át töltött be uralkodó szerepet a versenyjátszmákban, elágazásai unalomig ismertek, elemzései és értékelései könyvtárat tölthetnének meg. A középszer menedéke, a sakk ú.n. reális-haláláról prófétálgatók bizonyítéka, a hypermoderneket lázadásra dühítő bálvány. **9. cd cd 10. Fd3 b5 11. 0—0 Fb7 12. a4** A c4-mezőért vívott harc jegyében **b4 13. Hb1 Be8** A c-vonal megszállása sürgősebb volt **14. Hbd2 Va5 15. Hb3!** Kikényszeríti a gyalog elfogadását, hisz **15. — Vd8 16. a5** elviselhetetlen pozíciós nyomással járna **Va4: 16. Bc7! Bab8 17. He5!** A nyerő lépés. Sem **17. — Fd6** (18. Bd7: Hd7: 19. Fh7: + Kh7: 20. Vh5 + Kg8 21. Vf7: + Kh8 22. Hd7: Vb3: 23. Hf6!), sem **17. — He5:** (18. de Hd7 19. Fe7: Be7: 20. Vc2 és 21. Ba1), sem **17. — Fa8** (18. Bd7:! Hd7: 19. Fh7: + Kf8 20. Hc5! Hc5: 21. Va4: Ha4: 22. Hd7 + matt) nem nyújt mentséget. **Hf8 18. Ff6:! Ff6: gf 19. Vg4 + Hg6 20. Fg6:! hg 21. Hg6:! fg 22. Vg6: + Kh8 23. Hc5 Vb5 24. He6: 19. Vh5 —**

Vezérszárnyi kezdeményezésből induló királyszárnyi roham, unalmassá nyűtt, remis-fegyverré csorbított megnyitásból fergeteges-látványos támadás — ez egyetlen kiragadott cseppben benne érzem az egész tengert, a szovjet sakkművészet minden erényét. **19. — Hg6 20. Hd7! Vb3:** A királyfutó ellépésére **21. Hc5** nyer. **21. Hf6: + gf 22. Bf7:! Be7** A Kf7: 23. Vh7: + Kf8 24 Fg6: Be7 25. Vh8 + matt csöbörből vödörbe: **23. Vh7: + matt.**

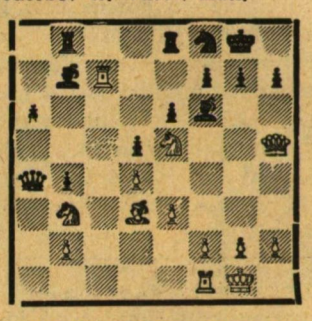

3. feladat: Hogyan nyer világos a diagram-állásból 19. — Bec8 után?

ANYAGTORLÓDÁS miatt csak következő, november 23-i számunkban közöljük Makk Ferenc „Az egyetem kapujából" című írásának — amely a felvételi vizsgák tapasztalatait elemzi —, a folytatását. A szerző és olvasóink elnézését kéri a

szerkesztőség.

SZEGEDI EGYETEM

A Jozsef Attila Tudomanyegyetem a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: **Papp Lajos** Szerkesztőség: Szeged Magyar Tanácsköztarsasság útja 10. Tel.: 15-198 12-330. Kiadásért felel **Kovács László** a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 13-500 13-116. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 50 fillér. Előfizetés negyed évre 3 Ft

Szegedi Nyomda Vállalat